

Bruksela, 16 października 2024 r.
(OR. en)

14554/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0251(NLE)

CCG 31

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	15 października 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 459 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach uczestników Porozumienia OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w związku z uzgodnionymi warunkami odnoszącymi się do wymogu dotyczącego minimalnej zaliczki

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 459 final.

Załącznik: COM(2024) 459 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.10.2024 r.
COM(2024) 459 final

2024/0251 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach uczestników
Porozumienia OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych
w związku z uzgodnionymi warunkami odnoszącymi się do wymogu dotyczącego
minimalnej zaliczki**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach uczestników Porozumienia OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („Porozumienie”) w związku z przyszłymi uzgodnionymi warunkami przedstawionymi przez uczestników w kwestii wymogu dotyczącego minimalnej zaliczki.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Porozumienie jest dżentelmeńską umową, której celem jest stworzenie ram uporządkowanego stosowania oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. W praktyce oznacza to ustanowienie równych warunków działania (w ramach których konkurencja opiera się na cenie i jakości wywożonych towarów i usług, a nie na oferowanych warunkach finansowych), przy jednoczesnym działaniu na rzecz eliminacji subsydiów i zakłóceń w handlu związanych z oficjalnie wspieranymi kredytami eksportowymi („oficjalne wsparcie”). Porozumienie weszło w życie w kwietniu 1978 r. i zostało zawarte na czas nieokreślony.

Porozumienie jest administracyjnie osadzone w OECD i otrzymuje wsparcie ze strony sekretariatu OECD ds. kredytów. Nie jest to jednak akt OECD¹.

Uczestnikiem Porozumienia jest Unia Europejska – a nie państwa członkowskie, a do wspólnotowego dorobku prawnego akt ten transponowano rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r.² Porozumienie jest zatem prawnie wiążące w świetle prawa Unii.

2.2. Uczestnicy Porozumienia

Obecnie istnieje jedenastu uczestników Porozumienia („uczestnicy Porozumienia”); są to: Australia, Japonia, Kanada, Korea, Norwegia, Nowa Zelandia, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Turcja, Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo.

Uczestnicy Porozumienia mogą podejmować decyzje w sprawie zmian Porozumienia, w tym w sprawie „uzgodnionych warunków” zgodnie z rozdziałem IV sekcja 5 Porozumienia. Decyzje podejmowane są w drodze konsensusu, co oznacza, że zmiana Porozumienia lub uzgodnionych warunków nie może zostać przyjęta, jeżeli którykolwiek z uczestników wyraża sprzeciw.

Komisja Europejska reprezentuje Unię do celów podejmowania decyzji, zarówno na posiedzeniach uczestników Porozumienia, jak i w ramach procedur pisemnych.

Uzgodnione warunki to instrument w ramach Porozumienia, który umożliwia uczestnikom, w drodze wyjątku, odejście od postanowień Porozumienia w odniesieniu do konkretnej transakcji albo tymczasowe odejście od tych postanowień w odniesieniu do nieokreślonej liczby transakcji. Procedury osiągania porozumienia w sprawie uzgodnionych warunków określono w art. 54–59 Porozumienia. Uzgodnione warunki mogą zostać przyjęte w drodze procedury pisemnej z zachowaniem milczenia, gdyż uznaje się, że uczestnik, który nie

¹ Jak określono w art. 5 Konwencji OECD.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45).

udzielił odpowiedzi, akceptuje propozycję dotyczącą uzgodnionych warunków. To samo dotyczy uczestnika, który informuje, że nie zajmuje żadnego stanowiska. Odpowiedzi na propozycję uzgodnionych warunków należy udzielić zasadniczo w ciągu 20 dni kalendarzowych, z możliwością przedłużenia o osiem dni kalendarzowych. Sekretariat OECD ds. kredytów eksportowych informuje uczestników, czy uzgodnione warunki zostały przyjęte; w razie ich przyjęcia wchodzi one w życie w ciągu trzech dni kalendarzowych po ogłoszeniu tej informacji.

2.3. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii

W ostatnich latach przyjęto kilka uzgodnionych warunków w odniesieniu do zaliczki wymaganej od nabywców w transakcjach zawieranych zgodnie z zasadami Porozumienia. W dniu 5 listopada 2021 r. uczestnicy przyjęli uzgodniony warunek zaproponowany przez UE, w którym obniżono wysokość wymaganej zaliczki do 5 % (z wymaganych wcześniej 15 % określonych w art. 11 lit. a) Porozumienia) oraz podniesiono limit maksymalnego oficjalnego wsparcia do 95 % wartości umowy eksportowej (z 85 %, jak określono w art. 11 lit. c) Porozumienia). Środek ten został zatwierdzony przez uczestników jako pilny i wyjątkowy krok stanowiący niezbędną reakcję na pogorszenie koniunktury gospodarczej w następstwie kryzysu zdrowotnego związanego z COVID-19. Uzgodnione warunki z 2021 r., które pierwotnie obowiązywały do 4 listopada 2022 r., przedłużono o kolejny rok, a zatem przestały one obowiązywać z dniem 4 listopada 2023 r.

14 grudnia 2023 r. na wniosek Zjednoczonego Królestwa uczestnicy przyjęli kolejne uzgodnione warunki odnoszące się do wymogu dotyczącego minimalnej zaliczki. Chociaż uzasadnienie wprowadzenia elastyczności towarzyszące uzgodnionym warunkom z 2021 r. przestało być aktualne, Zjednoczone Królestwo argumentowało, że w momencie składania wniosku dotyczącego uzgodnionych warunków istniały jednak szczególne trudności w dostępie do finansowania dla nabywców będących państwem lub nabywców publicznych w krajach o niskim i średnim dochodzie, takie jak wyższe stopy procentowe i utrzymująca się presja inflacyjna. Uzgodnione warunki, które obowiązują do 13 grudnia 2024 r., obejmują oficjalne wsparcie kredytów eksportowych w odniesieniu do transakcji z nabywcami będącymi państwem lub nabywcami publicznymi w państwach należących do kategorii II o klasyfikacji ryzyka kraju między 5 a 7 włącznie, jak określono w art. 22 Porozumienia. W przypadku takich transakcji minimalna wymagana zaliczka zostaje obniżona do 5 % wartości umowy eksportowej, a limit maksymalnego oficjalnego wsparcia, jakiego uczestnicy mogą udzielić, zostaje podniesiony do 95 %.

Biorąc pod uwagę obiektywną potrzebę, aby Unia była w stanie działać szybko i elastycznie na szczeblu międzynarodowym w odpowiedzi na wnioski dotyczące uzgodnionych warunków, Komisja proponuje, aby Rada zezwoliła Komisji na sporządzenie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach uczestników Porozumienia OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w kwestii przyszłych uzgodnionych warunków proponowanych przez Uczestników w odniesieniu do wymogu dotyczącego minimalnej zaliczki. W szczególności stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii, polega na odrzuceniu wszelkich przyszłych uzgodnionych warunków dotyczących minimalnej zaliczki zaproponowanych przez uczestnika Porozumienia, jeżeli uzgodnione warunki mają charakter horyzontalny i mają zastosowanie do więcej niż jednej transakcji.

UE uważa, że nie należy osiągać praktycznie trwałej zmiany warunków Porozumienia w odniesieniu do zasad dotyczących zaliczek poprzez stałe przedłużanie obowiązywania uzgodnionych warunków. Zamiast tego wszelkie tego rodzaju dostosowania powinny być przedmiotem dyskusji między uczestnikami. (Rozmowy te rozpoczęły się w marcu 2023 r. i ich celem jest przeanalizowanie wszystkich parametrów wszelkich możliwych zmian

w postanowieniach Porozumienia dotyczących zaliczek. Przygotowywany jest obecnie odrębny wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady w celu uwzględnienia takiej stałej zmiany.)

Na tej podstawie UE musi być w stanie odrzucać przyszłe wnioski dotyczące zastosowania procedury uzgodnionych warunków do celów dalszego przedłużenia obowiązywania elastyczności. Biorąc pod uwagę fakt, że kontekst polityczny zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i unijnym prawdopodobnie z czasem się zmieni, proponowana decyzja będzie stosowana przez trzy lata po jej przyjęciu, po czym Rada będzie mogła dokonać zmiany polityki ustanowionej w niniejszej decyzji.

3. PODSTAWA PRAWNA

3.1. Proceduralna podstawa prawna

3.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

3.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Zasady przyjęte w ramach uzgodnionych warunków zastępują zasady Porozumienia jedynie dla transakcji lub okoliczności określonych w uzgodnionych warunkach. Uzgodnione warunki są instrumentami niewiązącymi dla innych uczestników Porozumienia, natomiast dla UE są to akty mające skutki prawne na mocy art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie stosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylającego decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE, który stanowi, że „[w]ytyczne zawarte w Porozumieniu w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych (»Porozumienie«) mają zastosowanie w Unii. Tekst Porozumienia stanowi załącznik do niniejszego rozporządzenia”. Zważywszy, że wspólne uzgodnienia są ustalane przez uczestników zgodnie z procedurą określoną w art. 54–59 Porozumienia przy udziale sekretariatu OECD ds. kredytów eksportowych, stanowią one również akty przyjęte przez międzynarodowy organ w rozumieniu art. 218 ust. 9 TFUE.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

3.2. Materialna podstawa prawna

3.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

3.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą wspólnej polityki handlowej. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 207 TFUE.

3.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9.

4. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt uczestników Porozumienia zmienia Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, które stanowi załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 1233/2011, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach uczestników Porozumienia OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w związku z uzgodnionymi warunkami odnoszącymi się do wymogu dotyczącego minimalnej zaliczki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne zawarte w Porozumieniu w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („Porozumienie”) zostały transponowane rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011⁴ i tym samym stały się prawnie wiążące w Unii Europejskiej.
- (2) Uzgodnione warunki to instrument w ramach Porozumienia, który umożliwia uczestnikom, w drodze wyjątku, odejście od postanowień Porozumienia w odniesieniu do konkretnej transakcji albo tymczasowe odejście od tych postanowień w odniesieniu do nieokreślonej liczby transakcji, na przykład w odniesieniu do minimalnej zaliczki zgodnie z art. 11 lit. a) Porozumienia.
- (3) Uczestnicy Porozumienia („uczestnicy”) podejmują decyzję, w drodze procedury pisemnej, w sprawie uzgodnionych warunków zgodnie z rozdziałem IV sekcja 5 Porozumienia. Uzgodnione warunki mogą zostać przyjęte w drodze procedury pisemnej z zachowaniem milczenia, gdyż uznaje się, że uczestnik, który nie udzielił odpowiedzi, akceptuje propozycję dotyczącą uzgodnionych warunków. To samo dotyczy uczestnika, który informuje, że nie zajmuje żadnego stanowiska. Odpowiedzi na propozycję uzgodnionych warunków należy udzielić zasadniczo w ciągu 20 dni kalendarzowych, z możliwością przedłużenia o osiem dni kalendarzowych. Krótki czas przyznany na zareagowanie na wniosek dotyczący uzgodnionych warunków, w połączeniu z faktem, że milczenie oznacza zgodę, uzasadnia potrzebę przyjęcia decyzji ramowej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE.
- (4) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach procedury pisemnej przez uczestników w sprawie proponowanych uzgodnionych warunków, ponieważ proponowane uzgodnione warunki po ich przyjęciu mogą wywrzeć decydujący wpływ na treść prawa Unii na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45).

stosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylającego decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE.

- (5) Mając na uwadze procedurę przyspieszoną ustanowioną na mocy Porozumienia w celu przyjęcia tych uzgodnionych warunków, w interesie Unii leży, aby takie stanowiska zostały sprawnie ustalone na szczeblu UE – umożliwi to Unii skuteczne wykonywanie jej praw wynikających z Porozumienia. W związku z tym niniejsza decyzja ustanawia efektywny i przyspieszony tryb ustalania stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do wszelkich przyszłych uzgodnionych warunków dotyczących minimalnej zaliczki zaproponowanych przez uczestnika Porozumienia, o ile odnośne uzgodnione warunki będą miały charakter horyzontalny i będą miały zastosowanie do więcej niż jednej konkretnej transakcji.
- (6) UE nie uważa, aby praktycznie trwała zmiana warunków Porozumienia w odniesieniu do zasad dotyczących zaliczek powinna być osiągnięta przez stałe przedłużanie obowiązywania uzgodnionych warunków. Zamiast tego wszelkie tego rodzaju dostosowania powinny być przedmiotem dyskusji między uczestnikami. Na tej podstawie niniejsza decyzja stanowi, że co do zasady UE powinna być w stanie odrzucić przyszłe wnioski dotyczące zastosowania procedury uzgodnionych warunków w celu dalszego przedłużenia obowiązywania elastyczności związanej z zasadami dotyczącymi zaliczek określonymi w art. 11 lit. a) Porozumienia.
- (7) Jeżeli podczas dyskusji na forum grupy roboczej Rady ds. kredytów eksportowych jej uczestnicy stwierdzą, że należy odstąpić od stanowiska określonego w niniejszej decyzji, Komisja zawsze ma możliwość przedłożenia wniosku dotyczącego decyzji Rady ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii, a które odbiega od stanowiska określonego w niniejszej decyzji. Niniejsza decyzja nie narusza bowiem prawa Komisji do przedłożenia, również z własnej inicjatywy, wniosku dotyczącego decyzji Rady ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii i które odbiega od ogólnego stanowiska ustanowionego w niniejszej decyzji.
- (8) Aby zapewnić Radzie możliwość regularnej oceny oraz, w stosownych przypadkach, zmiany sposobu postępowania określonego w niniejszej decyzji, a także w duchu lojalnej współpracy między instytucjami Unii zapisanej w art. 13 ust. 2 TUE, niniejsza decyzja może podlegać okresowemu przeglądowi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach procedury pisemnej przez uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, jeżeli chodzi o przyszłe wnioski innych uczestników w sprawie uzgodnionych warunków odnoszących się do wymogu dotyczącego minimalnej zaliczki, polega na odrzuceniu wszelkich przyszłych uzgodnionych warunków przedstawionych przez uczestnika w odniesieniu do wymogu dotyczącego minimalnej zaliczki zgodnie z art. 11 lit. a) Porozumienia, jeżeli uzgodnione warunki mają charakter horyzontalny i mają zastosowanie do więcej niż jednej transakcji.

Artykuł 2

W odpowiednim czasie przed każdym posiedzeniem uczestników Komisja przekazuje grupie roboczej Rady ds. kredytów eksportowych do omówienia dokument zawierający

proponowane uzgodnione warunki, o których mowa w art. 1 i które to warunki mają być omawiane na tym posiedzeniu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja podlega ocenie i – w stosownych przypadkach – przeglądowi przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej trzy lata po przyjęciu niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się do trzech lat po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*